

Μια αναπάντεχη δυστυχία

Απαντήσεις

Α. Συνέβη, λοιπόν, σε μένα να είμαι τριήραρχος στην περιοχή της Πελοποννήσου και από εκεί έπρεπε να οδηγήσω στη Σικελία τους πρέσβεις, τους οποίους ο δήμος επέλεξε με ανάταση των χειρών. Η ανάχώρησή μου έγινε εσπευσμένα. Του έγγραφα σε επιστολή ότι ο ίδιος έχω αναγορήσει με το πλοίο και ότι δεν είχα τη δυνατότητα να πάω στην πατρίδα προκειμένου να μην δημιουργήσω εμπόδια στους πρέσβεις. Τον πρόσταξα, λοιπόν, να φροντίσει και να διαχειριστεί την περιουσία μου, όπως ακριβώς και στα προηγούμενα χρόνια.. Κατά τη διάρκεια της απουσίας μου από την πατρίδα, του δραπέτευσαν ρεις δούλοι από τον αγρό, οι δυο από αυτούς που του παραχώρησα και ο ένας από αυτούς που ο ίδιος απέκτησε. Κι ενώ τους κατεδίωκε, αιχμαλωτίστηκε από μια τριήρη, οδηγήθηκε στην Αίγινα και εκεί πουλήθηκε (σα δούλος).

Β. πρεσβευτοῦ, τούτων, τριήρης, θαπτόνων, μιᾶς, ἀφίχθω, προστάξει και προστάξειεν, ἐπεμελεῖτο, αἰρεῖ, πιπρασκόντων

Γ α) μοι: Αντικείμενο στο ρήμα συμβαίνει

ἀφικέσθαι: Τελικό απαρέμφατο αντικείμενο στην έκφραση οἷός τε ἦν

τούτῳ: Ἐμμεσο αντικείμενο στο ρήμα προσέταξα

τρεῖς: επιθετικός προσδιορισμός στο οἰκέται

διώκων: Χρονική (ή τροπική) μετοχή συνημμένη στο υποκ του ρήματος ἀλίσκεται.

β) Νικόστρατε, ἐπιμελοῦ τε τῶν οἴκοι καί διοίκει

γ) Τριήρης αἰρεῖ τούτον καί εἰς Αἴγιναν κατήγαγεν

δ) Είναι μια δευτερεύουσα αναφορική πρόταση που λειτουργεί ως γενική διαιρετική στη λέξη 2. Στην πρόταση αυτή παρατηρείται το φαινόμενο της ἔλξης του αναφορικού: Αναλύεται σε : δύο τούτων (ἐκείνων) οὓς ἔδωκα αὐτῷ

τούτων: Γενική διαιρετική στο δύο

ἔδωκα: Ρήμα της αναφορικής πρότασης που μετά την ανάλυση γίνεται προσδιοριστική στο τούτων. Υποκείμενο του ρήματος εννοείται ἐγώ

αὐτῷ: Ἐμμεσο αντικείμενο στο ρήμα ἔδωκα:

οὓς: Ἀμμεσο αντικείμενο στο ρήμα ἔδωκα: (δίδωμι τινί τι)